

et andet Sted, forekommer der mig at være kommen en Uthdelighed ind i selve Loven. I Regjeringsforslaget var det bestemt, at der skulde gives et fast aarligt Tilskud af et vist Beløb, og desuden et midlertidigt Tilskud, der Aar for Aar skulde ned sættes med en vis Sum. Det var maaskee meget Mere, end jeg og mange Andre vilde finde passende, men hvad foreslaaes der nu? Det er, at der skal bevilges Island et aarligt Tilskud af 60,000 Rd., som efter 12 Aars Forløb skal ned sættes Aar for Aar med 1,000 Rd. i 48 Aar; men hvad saa? — Det staaer der ikke, der staaer ikke, at vi saa skulle blive staaende ved de 12,000 Rd.; og Fordringer, som gaae meget vidt i andre Henseender, kunne gjøre det meget sandsynligt, at man vil forstaae det saaledes, at man efter de 48 Aar skal gaae tilbage til de 60,000 Rd. (Modsigelse.) Jeg indseer virkelig ikke, at denne Fortolkning ikke er ligesaa rigtig som enhver anden, og jeg troer, at, naar man forhandler med en Anden, der allerede har viist en vis Stiighed og en vis Kraft i at gjøre Fordringer gjældende, som ikke skrive sig fra den nærmeste Fortid, men gaae tilbage, jeg havde nær sagt til den forhistoriske Tid, skal man vogte sig for, naar man vil slaae Noget fast, at gjøre det paa en saadan Maade, at det er tvivlsomt, hvad man forstaaer derved. Efter min Anskuelse vil ethvert fastslaaet Firm til evig Tid, uden at der sættes nogen Tidsgrense, som Tilskud til Island være aldeles forkasteligt, ligesaa forkasteligt som at give Island en i den Grad selvstændig Stilling overfor Kongeriget, som er berørt under Forhandlingerne om de statsretlige Forhold. Men det vilde ikke mindre være en finantiel Forsyndelse mod Kongeriget til evig Tid eller i uoverskuelige Tider at paalægge Kongeriget at bringe Offre for et Land, som man vil opbjelpe, og hvorfor? For at man ikke længer skal behøve at bringe Offre. Det er dette Punkt, som jeg vil tillade mig at gjøre det Udvalg, der maatte blive nedsat, opmærksom paa. Det er blevet nævnt, at Loven i formel Henseende ved Behandlingen paa et andet Sted har vundet i Henseende til andre Punkter, men det forekommer mig, at med

Hensyn til det finantfelle Punkt har Loven langtfra at have vundet i formel Henseende tværtimod tabt; thi det var idetmindste aldeles klart i Lovudkastet, som det oprindeligt forelaa, hvad det egentlig var, Regjeringen vilde, at der i finantfiel Henseende skulde tilstaaes Island; men bliver § 1, som den foreligger, ophøiet til Lov, forekommer det mig, at der kan reises Spørgsmaal derom, og gjøres forskjellige Fortolkninger gjældende.

Da ikke Flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning over Lovforslagets Overgang til anden Behandling, der vedtoges eenstemmig med 50 Stemmer.

Lehmann: I Genhold til mine tidligere Uttringer, som i saa Henseende jo vare ganske overeensstemmende med Justitsministerens Dnsse, tillader jeg mig at foreslaae denne Sag henviist til et Udvalg, bestaaende af 7 Medlemmer.

Da Ingen begjærede Ordet i denne Anledning, sættes Forslaget om Nedsættelse af et Udvalg paa 7 Medlemmer under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 49 Stemmer.

Formanden: Næste Møde er paa Mandag Kl. 1 1/2. Dagsordenen vil da være:

- 1) Anden Behandling af:
  - Udkast til Lov om Krumslutningsstraffens Afkaffelse og Indførelsen af staaende Arrest i Hæren.
- 2) Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende:
  - Forslag til Lov om Islands Finantvæsen.

Mødet hævet Kl. 3 1/4.